

Dopad energetické krize na převodní ceny

Zvyšování cen elektrické energie je v současné době zásadní ekonomické téma. Významný dopad má i na nastavení převodních cen. Finanční správa z tohoto důvodu vydala Sdělení k dopadu energetické krize na nastavení metodiky převodních cen, které cílí na rutinní výrobní společnosti a řeší otázku zahrnutí vyšších nákladů v celé výši do vnitroskupinových cen výrobků.

Petr Tomeš

Daňový poradce / Associate Partner, Rödl & Partner

Finanční správa porovnává energetickou krizi s krizí covidovou a požaduje dodržování stejné metodiky, která by v obecné rovině měla platit i v době mimokrizové.

Ze sdělení vyplývá, že rutinní výrobní společnosti by měly zohledňovat při použití metody cost plus veškeré náklady ve své nákladové základně, ze které je po přidání ziskové přírážky tvořena cena výrobků. Tedy i rostoucí náklady na energie v celé jejich výši. Významně rostoucí úroveň nákladů na energie by pak měla být zohledněna v hodnotě ziskové přírážky, kde se obecně dá očekávat pokles její tržní hodnoty, mimo jiné právě z důvodu energetické krize. Tento přístup se netýká zdaleka jen nákladů na energie, ale veškerých vstupů (například materiálu k výrobě), jejichž ceny v poslední době také výrazně rostly.

V teoretické rovině je to jistě správný přístup, ale v praxi bude nastávat mnoho situací, kdy nebude jednoznačné, jakou společnost lze ještě považovat za rutinní a zda má skutečně nést veškeré vícenáklady na energie či další vstupy. Výrobní společnosti se zahraničními vlastníky mají velmi pestrou škálu funkcí a rizik i z hlediska nákupu energií a možnosti ovlivnění její ceny a dalších podmínek transakce. Pokud takováto výrobní společnost samostatně bez vlivu mateřské společnosti

rozhoduje o volbě dodavatele energií a o nastavení cenových a dalších podmínek nákupu energií, nemusí být ve všech případech přenášení celé výše vícenákladů na mateřskou společnost správným řešením z pohledu metodiky převodních cen. Výše ceny energií a míra zdražení je totiž faktor, který daná výrobní společnost může alespoň částečně ovlivnit, a proto by měla částečně nést i související rizika (jinými slovy vzniklé vícenáklady).

Sdělení zřejmě cílí na prodej výrobků mateřským společností, ale není zřejmé, zda by se takové pravidlo mělo aplikovat i na prodeje jiným spojeným společností. Při prodeji výrobků skupinové rutinní distribuční společnosti by došlo k přenášení vícenákladů, které s těmito společnostmi nesouvisí a snižují jejich ziskovost. V takovýchto případech by energetické vícenáklady neměly být součástí ceny výrobků, ale měly být spíše kompenzovány mateřskou společností.

Finanční správa je toho názoru, že energetické vícenáklady budou „kompenzovány“ nižší ziskovou přírážkou, která na celém trhu (i u nezávislých společností) vlivem energetické krize poklesne. V praxi bude však problematické při nastavení převodních cen roku 2022 nalézt tržní hodnoty těchto nižších ziskových přírážek, protože tyto nebudou ještě dlouho dostupné. Tuto situaci lze částečně vyřešit podobně jako za covidové krize makroekonomickou studií poklesu jednotlivých odvětví, ale i přesto by dávalo smysl postupovat individuálně a zkoumat, zda ve vazbě na funkční a rizikový profil společnosti by měla být přenášena skutečně celá hodnota energetických vícenákladů v rámci vnitroskupinových cen výrobků.

V nejbližších dnech budou výrobní společnosti při uzavírání účetnictví roku 2022 jistě narážet na určité výkladové problémy tohoto pravidla, a proto očekáváme doplnění tohoto sdělení o řešení praktických situací. /

